

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการในประเด็น รูปแบบการสื่อสาร เนื้อหาการสื่อสาร ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสาร ปัญหาและแนวทางการแก้ไข แนวทางการพัฒนาการสื่อสารของคนพิการ

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สรุปผลการวิจัย ตอนที่ 2 อภิปรายผล และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ” ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอตามลำดับดังนี้ 1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย 1.2 วิธีดำเนินการวิจัยและ 1.3 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1.1.1 เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ
- 1.1.2 เพื่อศึกษาเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ
- 1.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ
- 1.1.4 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.1.5 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In depth Interview) และวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) คนพิการ เพื่อศึกษาการสื่อสาร

เพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองในประเด็น รูปแบบการสื่อสาร เนื้อหาการสื่อสาร ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสาร รวมถึงหาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารของคนพิการและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณาวิเคราะห์

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 5 ประเด็นหลักดังนี้

1.3.1 รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.3.2 เนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.3.4 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.3.5 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

1.3.1 สรุปรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ จากการศึกษาวิจัยพบว่า คนปกติเมื่อต้องมากลายมาเป็นคนพิการ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของตัวเองจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยจะมีการปรับตัวให้ด้านร่างกายและจิตใจให้มีความเข้มแข็งพร้อมที่จะเผชิญปัญหาอุปสรรค การสื่อสารจึงเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความเข้าใจและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีของมนุษย์ของการแสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ การใช้ทักษะการสื่อสารที่ดีด้วยการคิด การฟัง พูด อ่าน เขียนและสัมผัสที่มีความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบการสื่อสารแต่ละแบบจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้สึนึกคิดของตนเองไปยังบุคคลอื่น ผู้ความพร้อมในการพัฒนาตนเองในการก้าวผ่านความพิการ

รูปแบบการสื่อสารที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนพิการ
มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) รูปแบบการสื่อสารโดยการคิด ของคนพิการแบ่งได้เป็น 3 แบบคือ

1) คิดอย่างมีเหตุผล คนพิการจะใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีวางเป็นพื้นฐานเพื่อสามารถตัดสินใจและถ่วงถองความคิดได้อย่างมีเหตุผล โดยคนพิการคิดการพิจารณาปัญหา ด้วยการคิดช้าๆ คิดทบทวน คิดบ่อยๆ เพื่อที่จะได้ตรงตรง ใคร่ครวญถึงสาเหตุของปัญหา และหาหนทางแก้ไขปัญหาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง การคิดอย่างมีเหตุผลของคนพิการมีรูปแบบและวิธีคิดดังนี้ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหา ให้ความสำคัญกับการเอาตัวรอด มองสถานการณ์ตามความเป็นจริง การใช้หลักคำสอนทางศาสนาและวางแผนดำรงชีวิต 2) ขั้นตอน

ยอมรับความพิการ ให้ความสำคัญกับเข้มแข็งทางร่างกายและจิตใจ ความอดทน ยอมรับในการเปลี่ยนแปลง และการข้ามผ่านอุปสรรคที่เผชิญอยู่ 3) ขั้นตอนการปรับตัว เอาชนะความพิการ ความมุ่งมั่น ความเพียรพยายาม และการเปลี่ยนความคิดการมีชีวิตร่วมกันในสังคม 4) ขั้นตอนใช้ชีวิตตามปกติปัญหาให้ความสำคัญกับ พึ่งพาตนเอง การรับรู้ในความสามารถและความถนัด และการอยู่อย่างไม่เป็นภาระของสังคม 2) คิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างสร้างสรรค์เป็นแนวความคิดที่มีพื้นฐานจากการจินตนาการ โดยความคิดอย่างสร้างสรรค์นั้นเกิดจากการนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่คนพิการมีอยู่แล้ว มาจัดการเป็นการคิดและแก้ปัญหาในรูปแบบใหม่เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่และเป็นการเพิ่มกำลังใจให้กับตนเอง การคิดอย่างสร้างสรรค์ของคนพิการมีรูปแบบและวิธีคิดดังนี้ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงตนเอง ใช้ชีวิตอยู่กับความพิการ การเห็นคุณค่าในตนเอง 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการปัญหาให้ความสำคัญกับ ทำลายความสามารถตนเอง เรียนรู้วิธีการปรับตัว และคิดบวก 3) ขั้นตอนการปรับตัวปัญหาให้ความสำคัญกับอยู่กับความพิการได้ แก้ไขข้อบกพร่อง การลองผิดลองถูก และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ 3) คิดตามสัญชาตญาณ เป็นรูปแบบการคิดของคนพิการที่ใช้จิตใต้สำนึกของร่างกายมาตอบสนองปัญหาหรือมาคลี่คลายปัญหา ข้อมูล เรื่องราว ประสบการณ์ต่างๆในชีวิตของคนพิการ โดยเกิดขึ้นจากสะสมภาพเหตุการณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ แล้วสิ่งต่างๆเหล่านั้นก็ถูกแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม อุปนิสัยใจและการกระทำของคนพิการทันทีที่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น คิดตามสัญชาตญาณของคนพิการมีรูปแบบและวิธีคิดดังนี้ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับเปลี่ยนแปลงตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และใช้ชีวิตอยู่กับความพิการ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับทำลายความสามารถตนเอง เรียนรู้วิธีการปรับตัว คิดบวก และอยู่กับความพิการได้ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับ แก้ไขข้อบกพร่อง การลองผิดลองถูก และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับความอยู่รอด การสร้างแรงจูงใจ และการค้นหาการสนับสนุนทางสังคม

2) รูปแบบการสื่อสารโดยการฟัง คนพิการที่มีทักษะการฟังที่ดีจะสามารถติดตามเรื่องราวที่ได้รับฟัง ทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยินและสามารถจับใจความหลักหรือประเด็นสำคัญได้ รูปแบบการฟังของคนพิการแบ่งได้เป็น 2 แบบดังนี้ 1) ฟังเพื่อรับรู้ มีรายละเอียดขั้นตอนคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการใช้ชีวิตในภาวะวิกฤติ สร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน และการข้ามผ่านอุปสรรคที่เผชิญอยู่ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับ การปฏิบัติตนในฐานะคนพิการ การสร้างความหวัง และการสร้างขวัญกำลังใจ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการผ่อนคลายความกังวล การสร้างความสุข และอดทน 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับ การตัดสินใจ สร้างความสำเร็จ และการแสดง

ศักยภาพ 2) ฟังอย่างมีวิจารณญาณ มีรายละเอียดขั้นตอนคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการเอาตัวรอด ความอดทน และการข้ามผ่านความพิการ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับเข้าใจธรรมชาติของชีวิต ความเข้มแข็งทางจิตใจ และทางเดินชีวิต 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม การมีคตินิยม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการมีต้นแบบแห่งความสำเร็จ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับมีแง่คิดชีวิต มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และทำงานประกอบอาชีพ

3) **รูปแบบการสื่อสารโดยการพูด** แบ่งได้เป็น 2 แบบคือ 1) พูดเพื่อชักชวน พูดเพื่อชักชวนเป็นทักษะการสื่อสารที่คนพิการนำมาใช้เพื่อต้องการให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันในด้าน การเข้าร่วมกิจกรรม การสร้างเครือข่าย และการสังสรรค์ มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาเอาตัวรอดให้ความสำคัญกับ ระบายความทุกข์คลายความเศร้า การสร้างกำลังใจให้ตนเอง และการข้ามผ่านความพิการ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับ เรียนรู้บทบาทใหม่ของชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และสร้างความเข้มแข็งของร่างกายและจิตใจ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมและเครือข่าย การมีต้นแบบคนพิการ และค้นหาศักยภาพตนเอง 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับเปิดตัวกับสังคม การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเท่าเทียม 2) พูดเพื่อแสดงความรู้สึก การพูดเพื่อแสดงความรู้สึกสามารถทำให้คนพิการได้คลายความตึงเครียด การได้บอกความรู้สึกของคนพิการให้ผู้อื่นรับรู้ รวมถึงการได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน พูดเพื่อแสดงความรู้สึก มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับ ระบายความทุกข์ใจ การสร้างความหวัง การพึ่งพาตนเอง และข้ามผ่านความพิการ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับสร้างความเข้มแข็งทางร่างกายและจิตใจ การมีสติ และการสร้างความมั่นใจในตนเอง 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับกำลังใจตนเอง การสร้างแรงจูงใจ และกำหนดเป้าหมายชีวิต 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งพาตนเอง และทำงานประกอบอาชีพ

4) **การสื่อสารโดยการอ่าน** คนพิการมีรูปแบบการอ่านเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ 2 รูปแบบคือ 1) อ่านเพื่อแก้ไขสถานการณ์ มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการเอาชนะความพิการ การให้กำลังใจตนเอง และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับคลายความทุกข์ใจ การยอมรับความเป็นจริง การสร้างกำลังใจ และข้ามผ่านความพิการ 3) ขั้นตอนการปรับตัว กำลังใจตนเอง การสร้างแรงจูงใจ และกำหนดเป้าหมายชีวิต 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งพาตนเอง และทำงานประกอบอาชีพ 2) อ่านเพื่อหาต้นแบบ มีรายละเอียด

ขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับเอาชนะความพิการ การเขียนแบบ ใช้คติสอนใจ และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับเปลี่ยนวิธีการคิด การยอมรับความเป็นจริง การสร้างกำลังใจ และการพึ่งพาตนเอง และข้ามผ่านความพิการ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับเอาชนะความพิการ หลักคำสอนทางศาสนา การเห็นคุณค่าในตนเอง การตั้งต้นชีวิตใหม่ และการดูแลสุขภาพ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับการพึ่งพาตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเท่าเทียม

5) รูปแบบการสื่อสารโดยการเขียน การเขียนสำหรับคนพิการคือการบันทึก และการถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองเพื่อเก็บเป็นความทรงจำการเขียนเป็นการสื่อสารโดยใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการนำความรู้สึนึกคิด ประสบการณ์ของคนพิการถึงรับส่งสาร รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการโดยการเขียนแบ่งเป็น 2 แบบคือ 1) เขียนเพื่อเก็บเป็นความทรงจำ มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับความผิดพลาดในอดีต ระบายความผิดหวัง การปล่อยใจ และแบ่งปันประสบการณ์ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับการเข้าสังคม และยอมรับในความเปลี่ยนแปลง 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการควบคุมอารมณ์ มีสติ และสร้างกำลังใจ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับสังคมคนพิการ การพึ่งพาตนเอง และเอาตัวรอด 2) เขียนเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ความรู้ คนพิการจะเขียนด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเล่าเรื่อง อธิบาย การแบ่งปันประสบการณ์ และแสดงความคิดเห็นส่วนตัว มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับเอาตัวรอด สร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ และกำหนดเป้าหมายชีวิตใหม่ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับการอยู่กับความพิการ พอใจสิ่งที่ตนมีอยู่ ความเพียรพยายาม และข้ามผ่านอุปสรรคที่เผชิญอยู่ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมคนพิการ และกล้าแสดงออก และอยู่ร่วมกับสังคม 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน และมีรายได้เลี้ยงชีพ

6) รูปแบบการสื่อสารโดยการสัมผัส การสัมผัสเป็นการถ่ายทอดความรัก ความห่วงใย การให้กำลังใจ สามารถทำให้คนพิการเกิดความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการโดยการสัมผัสแบ่งเป็น 3 รูปแบบคือ 1) การกอด มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับ ความรัก ความเห็นใจ ปล่อยใจให้กำลังใจ และหาทางออกของปัญหา 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับ ปล่อยใจให้กำลังใจ การคิดบวก การเห็นคุณค่าในตนเอง ผ่อนคลายความกังวล และการแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับให้กำลังใจ การมองโลกในแง่ดี การมีความหวัง และสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับ

ให้กำลังใจ อดทน และแสดงความจริงใจ 2) การจับมือ มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการ คือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการให้กำลังใจ อดทน และแสดงความจริงใจ 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับให้กำลังใจ เพิ่มความเชื่อมั่น และปลอดภัย 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับปลอดภัยให้กำลังใจความเพียรพยายาม และข้ามผ่านอุปสรรคที่เผชิญอยู่ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับให้กำลังใจ อดทน และความจริงใจ 3) การโอบแขนจับไหล่ มีรายละเอียดขั้นตอนข้ามผ่านความพิการคือ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับให้กำลังใจ เพิ่มความเชื่อมั่น ปลอดภัย 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับปลอดภัยให้กำลังใจ ความเพียรพยายาม และข้ามผ่านอุปสรรคที่เผชิญอยู่ 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการโอบแขนจับไหล่ให้กำลังใจ ความอดทน และสร้างความเชื่อมั่น 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับให้กำลังใจ ความพยายาม การลองผิดลองถูก การเห็นคุณค่าในตนเอง และต่อสู้กับความยากลำบากของชีวิต

จะเห็นได้ว่าการศึกษาระดับรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการการสื่อสารโดย การคิด การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการสัมผัสมีส่วนช่วยสนับสนุนคนพิการให้รู้สึกว่าคุณค่ายังมีคุณค่า มีความหวัง ส่งผลต่อสภาพอารมณ์และจิตใจ กล้าเผชิญปัญหาอุปสรรคและสามารถยอมรับปรับตัวในการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและการปรับตัวใช้ชีวิตในสังคม รวมถึงมีความตั้งใจที่จะดูแลรักษาสุขภาพ มีแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้ตนเองฝ่าฟันวิกฤติความพิการไปได้

1.3.2 สรุปผลการวิจัยประเด็นเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการที่ส่งผลต่อการสื่อสารสร้างแรงบันดาลใจ มีรายละเอียดดังนี้

ด้านประเด็นเนื้อหา

การศึกษาระดับเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการที่ส่งผลต่อการสื่อสารสร้างแรงบันดาลใจ จากการศึกษาวิจัยพบว่า คนพิการได้นำเสนอประเด็นเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจไว้ 3 ด้าน สรุปประเด็นเนื้อหาได้ดังนี้

1) การคิดเชิงบวก การคิดเชิงบวกเป็นนิกรหรือคิดในทางสร้างสรรค์ มีหลักการและเหตุผลอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การคิดเชิงบวกจะทำให้คนพิการเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าคุณค่าและมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต เนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจโดยการคิดเชิงบวกมี ดังนี้ การคิดเชิงบวก การคิดเชิงบวกเป็นนิกรหรือคิดในทางสร้างสรรค์ มีหลักการและเหตุผลอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ในปัจจุบัน ช่วยให้คนพิการเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และมีความหวังในทางที่ดีต่ออนาคต และมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต เนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้าง

แรงบันดาลใจโดยการคิดเชิงบวกมีความสำคัญเรียงลำดับ ดังนี้ 1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการคิดเชิงบวกด้าน ทุกปัญหามีทางออก การเริ่มต้นชีวิตใหม่และความทุกข์ความสุขมาเยือนเพียงชั่วคราว 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับการคิดเชิงบวกด้าน มองโลกในแง่ดี อุปสรรคทำให้ชีวิตมีสีสันและมองสถานการณ์ตามความเป็นจริง 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการคิดเชิงบวกด้าน มีอารมณ์ดี การหาเหตุผลเข้าข้างตนเองและการระบายความทุกข์ 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติ ให้ความสำคัญกับการคิดเชิงบวกด้าน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น และไม่กังวลใจในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น

2) การข้ามผ่านอุปสรรคมีความสำคัญเรียงลำดับ ดังนี้

(1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการข้ามผ่านอุปสรรคด้าน ไม่กลัวการเปลี่ยนแปลง ไม่เอาปัญหามาเป็นอุปสรรค และไม่ท้อแท้สิ้นหวัง 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับการข้ามผ่านอุปสรรคด้าน กล้าเผชิญความล้มเหลว และการยอมรับความเป็นจริง 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการข้ามผ่านอุปสรรคด้านการให้กำลังใจตนเอง เอาชนะความคับข้องใจ และการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติให้ความสำคัญกับการข้ามผ่านอุปสรรคด้าน อย่ากลัวการเริ่มต้น การเลียนแบบค่านิยมบุคลิกภาพของบุคคลที่มีชื่อเสียง เรียนรู้หาโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ใหม่และการสร้างความสำเร็จ

3) การสร้างความสำเร็จมีความสำคัญเรียงลำดับ ดังนี้

(1) ขั้นตอนเผชิญปัญหาให้ความสำคัญกับการสร้างความสำเร็จด้าน มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต การสร้างระยะห่างและการค้นหาการสนับสนุนทางสังคม 2) ขั้นตอนยอมรับความพิการให้ความสำคัญกับการสร้างความสำเร็จด้าน การมีความเพียรพยายาม ความภาคภูมิใจและการมองโลกในแง่ดี 3) ขั้นตอนการปรับตัวให้ความสำคัญกับการสร้างความสำเร็จด้าน การมีอิสระ และการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง 4) ขั้นตอนการใช้ชีวิตตามปกติ ให้ความสำคัญกับการสร้างความสำเร็จด้าน การพึ่งพาตนเองได้ และการมีงานทำ

จะเห็นได้ว่าการศึกษาประเด็นเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ การดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เป็นเหตุให้คนพิการต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของตนเอง หากไม่ยอมรับปรับตัวจะมีผลทำให้การดำเนินชีวิตของคนพิการเป็นไปด้วยความยากลำบาก การยอมรับความพิการจึงเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญเมื่อสามารถยอมรับสภาพความพิการตามความเป็นจริงของตนด้วยการข้ามผ่านอุปสรรคด้วยสร้างความสำเร็จในอนาคตด้วยการคิดเชิงบวก คนพิการที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งในด้านร่างกายและจิตใจ ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือและพึ่งพาตนเอง

1.3.3 สรุปผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเอง

ของคนพิการ

ประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการจาก การศึกษาพบว่าเกิดจาก 2 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการทำให้เราทราบ ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ ดังนี้

1.1 บุคลิกภาพ บุคลิกภาพหรือลักษณะอุปนิสัยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม เนื่องจากก่อให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้สามารถจดจำและเข้าใจบุคคลแต่ละคนได้ ลักษณะนิสัยที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลสามารถมองเห็นได้จากลักษณะภายนอก ได้แก่ ใบหน้ารูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกาย วิธีการพูด และลักษณะภายใน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด สติปัญญา ความถนัด อารมณ์ ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล โดยจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ทำให้แต่ละบุคคลมีอุปนิสัยที่ต่างกันไป การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจของคนพิการแบ่งบุคลิกภาพของคนพิการได้เป็น 5 รูปแบบจากบุคลิกภาพที่มีมากที่สุดคือ 1) อุปนิสัยแบบเปิดตัวกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผยจะเป็นบุคคลที่ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่น ชอบทำกิจกรรม ชอบความตื่นเต้นท้าทาย มองโลกในแง่ดี 2) อุปนิสัยเปิดกว้างต่อประสบการณ์ คนพิการที่มีอุปนิสัยเปิดกว้างต่อประสบการณ์ จะเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์เปิดเผยความรู้สึก การยอมรับคำนิยามของผู้อื่น มีมุมมองหลากหลาย 3) อุปนิสัยมีจิตสำนึกจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ขยันหมั่นเพียร มีการวางแผน และมีวินัยต่อตนเอง 4) อุปนิสัยแบบประนีประนอมจะเป็นผู้ที่มีเอื้อเฟื้อ มีความสุภาพ เป็นมิตร มีความอ่อนโยน 5) อุปนิสัยแบบความห่วงใยทางอารมณ์จะมีความสุข สงบ อดทนและรับมือกับความเครียดได้ดี

1.2 ประสบการณ์ ได้แก่ประสบการณ์ในอดีต สื่อ ความสามารถความถนัดมีส่วนสำคัญที่จะเสริม สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนพิการ การมีประสบการณ์ที่ดีและไม่ดีนั้นสามารถใช้เป็นบทเรียนของการใช้ชีวิตในปัจจุบันและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ สำหรับบทเรียนใหม่จะเกิดขึ้นได้จากที่คนพิการมีความรู้ ความเชื่อ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก่อนแล้ว

2. ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ ปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นจากภายนอกที่เข้ามากระทบประสาทสัมผัสทั้งห้าในสถานการณ์หรือสภาวะแวดล้อมให้คนพิการเกิดการรับรู้และเข้าใจจากการรับรู้ มองเห็น ได้ยิน ได้กลิ่นและสัมผัสสามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบดังนี้

2.1 สภาพสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ทรัพยากรธรรมชาติ สังคมและชุมชน การมีสิ่งแวดล้อมที่ดี ส่งผลต่อการมีกำลังใจเพราะเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบการใช้ชีวิต และยังมีอิทธิพลต่อการมีสุขภาพที่ดีหรือไม่ดีของบุคคล

2.2 กลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว เพื่อน และเครือข่ายคนพิการ มีส่วนสำคัญต่อการกระตุ้นให้คนพิการแรงผลักดัน มีกำลังใจในการทำงานและการดำเนินชีวิต

2.3 ศาสนา หลักคำสอนไม่ว่าจะเป็นศาสนาพุทธหรืออิสลาม ศาสนาจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่ทำให้คนพิการมีที่พึ่งพา เป็นคนดี มีศีลธรรม มีหลักในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและปลอดภัย

จะเห็นได้ว่าปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอกมีส่วนสนับสนุนให้คนพิการสามารถข้ามผ่านอุปสรรค โดยเฉพาะบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย เป็นปัจจัยภายในที่คนพิการส่วนใหญ่ที่สามารถข้ามผ่านความพิการและมีแรงบันดาลใจที่จะเอาเอาตัวรอดฝ่าฟันตนเองให้ไปถึงจุดมุ่งหมายด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ และผลของการศึกษาพบว่าปัจจัยภายนอกด้านครอบครัวมีความสำคัญเป็นลำดับแรกที่ทำให้คนพิการอยากจะมีชีวิตอยู่รอดเพราะครอบครัว

1.3.4 สรุปผลการวิจัยประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) ปัญหาในด้านผู้ส่งสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ผู้ส่งสารขาดทักษะและเทคนิคในการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพเนื่องจาก ผู้ส่งสารไม่สามารถเข้าถึงผู้ส่งสารได้ทันทีในครั้งแรกและผู้ส่งสารไม่สามารถทำให้คนพิการรู้สึกเชื่อใจและไว้วางใจในการพบปะพูดคุย 2) ผู้ส่งสารรู้ไม่เท่าทันข้อมูล การไม่รู้ทันข้อมูลเนื่องจาก ผู้ส่งสารขาดความรู้เฉพาะด้านเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ที่คนพิการจะได้รับรวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ทำให้การสื่อสารติดขัดไม่สามารถให้คำตอบผู้รับสารได้อย่างถูกต้อง 3) ผู้ส่งสารขาดความใกล้ชิดและความสัมพันธ์กับคนพิการ ความใกล้ชิดเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารกับคนพิการ

เพราะการมีความสัมพันธ์ที่ดีทำให้คนพิการกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลหรือปัญหาความกังวลใจของตน พิจารณาคำตอบได้และ 4) ผู้ส่งสารมีจำนวนไม่เพียงพอต่องานที่รับผิดชอบ สาเหตุสำคัญคือ เจ้าหน้าที่หนึ่งคนทำงานหลายด้านรับผิดชอบงานหลายส่วน ทำให้ภาระงานมากขึ้นและทำงานล่าช้า

2) ปัญหาด้านเนื้อหาสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารไม่น่าสนใจ ทำให้คนพิการรู้สึกเบื่อ ไม่สนใจข้อมูลที่ทำกรสื่อสาร และ 2) เนื้อหาสารเข้าใจยากไม่เหมาะสมกับความรู้ของคนพิการ ผู้ส่งสารควรหาข้อมูลและสื่อสารข้อมูลด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่สับสน เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาน้อยและและมีความรู้ทางเศรษฐกิจไม่ค่อยดี

3) ปัญหาด้านช่องทางการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ช่องทางการสื่อสารที่ไม่เหมาะสม สมกับคนพิการ คนพิการส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุและโทรทัศน์ แต่หลายหน่วยงานยังให้ความสำคัญกับแผ่นพับและสื่อออนไลน์ ทำให้คนพิการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร 2) คนพิการไม่มีเครื่องมือสื่อสาร คนพิการส่วนใหญ่หลังจากที่ได้รับอุบัติเหตุจะมีปัจจัยย่อยสองประการคือ ไม่สามารถใช้เครื่องมือสื่อสารได้เพราะพิการด้านการเคลื่อนไหวแขน ข้อมือ และไม่มีรายได้เพียงพอที่จะซื้อเครื่องมือสื่อสาร และ 3) การใช้สื่อไม่เพียงพอ เนื่องจากคนพิการไม่ให้ความสนใจที่จะรับข้อมูลข่าวสาร

4) ปัญหาด้านผู้รับสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ผู้รับสารไม่กล้าออกสู่สังคม เนื่องจากขาดความมั่นใจในตนเองและกลัวตนเองจะเป็นภาระของคนในครอบครัว 2) ผู้รับสารไม่ให้ความร่วมมือเพราะ ไม่คิดว่าตัวเองจะสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมได้ และ 3) ผู้รับสารขาดทักษะในการรับสารเนื่องจาก ความพิการต้องใช้ระยะเวลาในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

5) ปัญหาด้านอื่นๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจของคนพิการส่วนใหญ่ค่อนข้างยากจน ไม่มีช่องทางหาเลี้ยงชีพจึงทำให้มีรายได้น้อย 2) ครอบครัวไม่ให้นักพิการออกสู่สังคมภายนอก ครอบครัวของคนพิการส่วนใหญ่จะให้นักพิการอยู่เพียงแต่ในบ้านเพราะเกรงว่า ถ้าออกไปสู่สังคมภายนอก คนพิการจะเป็นภาระของครอบครัวและสังคม รวมถึงเกรงว่าสังคมจะมองคนพิการเป็นคนน่าสงสารและน่าเวทนา 3) งบประมาณการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ งบประมาณจากภาครัฐที่ให้อยู่มีปัญหาด้านงบน้อยไม่เพียงพอต่อการลงทุน และ 4) ปัญหาการสื่อสารต่างวัฒนธรรม การมีเชื้อชาติและต่างศาสนากันเป็นปัจจัยสำคัญลำดับสุดท้ายเนื่องจากคนพิการจะพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับคู่สื่อสารที่ใช้ภาษาเดียวกันง่ายขึ้น และให้ความไว้วางใจในการสื่อสารมากกว่าเพราะรู้สึกเหมือนเป็นพวกเดียวกัน

1. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านผู้ส่งสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1) ผู้ส่งสารต้องมีเวลาวางแผนและศึกษาโครงการ 2) ผู้ส่งสารควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสาร 3) ผู้ส่งสารต้องมีเทคนิคในการสื่อสาร และ 4) ผู้ส่งสารต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ดูแลคนพิการและผู้นำชุมชนเพื่อการดำเนินงานกับคนพิการสะดวกขึ้น

2. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านเนื้อหาสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1) การมีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารให้น่าสนใจ คนพิการจะรู้สึกอยากรับข้อมูลมากขึ้น 2) มีการใช้ภาษาและการอธิบายที่เข้าใจง่ายมีความชัดเจน ไม่ใช้คำศัพท์ที่เข้าใจยากหรือคำเฉพาะทางมากเกินไป และ 3) การคัดเลือกเนื้อหาสารที่มีความสอดคล้องกับคนพิการ เช่น การอบรมให้แบ่งกลุ่มคนพิการแยกประเภทความพิการที่แตกต่างกันเป็นกลุ่มๆ เนื่องจากคนพิการแต่ละประเภทต้องการความรู้ในประเภทความพิการตามแบบของตนเอง

3. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลพบว่า การเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับคนพิการเช่น สื่อบุคคล สื่อสังคมออนไลน์ผ่านเครือข่าย และสื่อมวลชน จะทำให้คนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ดีขึ้นและสามารถเสนอความคิดและแสดงความคิดเห็นผ่านการสื่อสารได้

4. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านผู้รับสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1) ผู้รับสารควรให้ความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพตนเองด้วยการพึ่งพาตนเอง และ 2) ผู้รับสารควรเป็นผู้ให้บุคคลอื่นมิใช่เป็นเพียงแต่ผู้รับ เนื่องจากไม่เปลี่ยนทัศนคติมองว่าคนพิการไม่สามารถทำอะไรได้ ควรใช้โอกาสเป็นผู้รับสิทธิที่รัฐบาลมอบให้เพียงอย่างเดียว

5. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านอื่นๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1) การหารายได้เสริม คนพิการจำนวนมากไม่ต้องการจะเป็นภาระของครอบครัวและสังคม จึงควรให้การสนับสนุนการเพิ่มรายได้ให้กับคนพิการด้วยการส่งเสริมอาชีพตามความถนัด โดยการเข้าเยี่ยมและพูดคุยเป็นรายบุคคลเพื่อหาความถนัดและความสนใจจากคนพิการแบบตัวต่อตัว 2) การขอเพิ่มงบประมาณสนับสนุนเพื่อต่อยอดกิจการตนเองหรือกิจการของกลุ่มเครือ 3) การเปิดใจของครอบครัวคนพิการ ครอบครัวต้องให้การสนับสนุนคนพิการให้กล้าเผชิญปัญหาในสังคม เพื่อให้คนพิการกล้าที่จะเปิดเผยตนเองและใช้ชีวิตอิสระในสังคมอย่างมีความสุข และ 4) การใช้บุคคลในพื้นที่เป็นผู้ช่วยสื่อสารเพื่อบอกความต้องการและการเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความคิดเห็นของตนเองสู่สังคม

จะเห็นได้ว่าปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ จะต้องเกิดจากการร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นตัวคนพิการ ครอบครัว เพื่อน เครือข่าย หน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมมือกัน ให้คนพิการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับผู้อื่น โดยการสื่อสารเป็นเครื่องมือกันการพัฒนา

1.3.5 สรุปผลการวิจัยในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประเด็น ได้แก่

1) รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

(1) การคิดอย่างมีสติ การคิดอย่างมีสติเป็นการคิดอย่างมีกระบวนการสำคัญคือ การเกิดปัญหา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การหาแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ คนพิการที่ใช้การคิดอย่างมีสติจะเป็นผู้ที่สามารถยอมรับข้อมูลใหม่ สามารถมองปัญหาในหลายมิติ กล้ายอมรับ กล้าเปลี่ยนแปลง จากการวิเคราะห์ข้อมูลไปสู่การหาข้อสรุป และการสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้

(2) การมีทักษะการสื่อสารที่ดี สำหรับทักษะการสื่อสารที่ดีด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นการแสดงถึงกลไกที่คนพิการใช้ในการสร้างและปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ คนพิการสามารถกล้าพูดในสิ่งที่ตนเองคิด โดยการแสดงทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อการควบคุมอารมณ์ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

2) เนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

(1) การยอมรับความพิการ บุคคลปกติเมื่อต้องกลายมาเป็นคนพิการ จะต้องพบกับความผิดหวังและความเสียใจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกาย รวมถึงความไม่คล่องตัวของการเคลื่อนไหวที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิต หากคนพิการยอมรับและกล้าเผชิญหน้ากับความพิการด้วยการยอมรับความเป็นจริงของตนเองว่าเป็นคนพิการพร้อมกับปรับตัวด้านร่างกายและจิตใจตามสภาพและตามความเหมาะสม ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างคนปกติ

(2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากคนพิการ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ เป็นการต่อยอดแนวคิดเดิม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ และแบ่งปันประสบการณ์ที่ดี คนพิการจะมีประเด็นที่สนใจที่ใกล้เคียงกัน โดยการความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ ประสบการณ์แนวคิดที่หลากหลายจากกลุ่มบุคคลสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเพิ่มขึ้นเพื่อการตัดสินใจ หาทางแก้ไขปัญหาได้ทันที การได้แลกเปลี่ยน

ประสบการณ์จะทำให้ค้นพบวิธีแก้ปัญหา การวิเคราะห์ความแตกต่าง การตั้งเป้าหมายการปรับปรุง รวบรวมและเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดีเกิดโอกาสพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง

(3) การใช้ชีวิตอย่างอิสระ เป็นการศึกษาการทำอะไรต่างๆ ด้วยการตัดสินใจของตนเอง การมีอิสรภาพทางความคิด คือ สามารถทำในสิ่งที่ตัวเองคิด ตัวเองฝัน ได้อย่างอิสระ การได้ใช้ชีวิตอย่างมีอิสระ สามารถทำอะไรก็ได้ที่อยากทำ ไม่ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของใครและมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำเนินชีวิตโดยการตัดสินใจของตัวเอง

3) ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

(1) ครอบครัว สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่อยู่ใกล้ชิดกับคนพิการอย่างใกล้ชิดและมากที่สุด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในทางบวกจะทำให้คนพิการรู้สึกมั่นคงอบอุ่น และปลอดภัย เนื่องจากครอบครัวจะคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการมีกำลังใจ สามารถปรับตัวส่งผลให้สภาพร่างกายและจิตใจของคนพิการดีขึ้น การช่วยกันฟื้นฟูบำบัดคนพิการ จะเป็นการช่วยส่งเสริมให้คนพิการยอมรับและปรับตัวพร้อมทั้งสามารถดำเนินชีวิตได้เหมือนคนปกติ

(2) สภาพแวดล้อม การปรับสภาพแวดล้อมให้มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ เพื่อความสะดวกในการช่วยเหลือตนเองของคนพิการรวมถึงการลดอันตรายและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุที่มีต่อคนพิการ จะสามารถทำให้คนพิการไม่รู้สึกแตกต่างจากคนปกติ

จะเห็นได้ว่าแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจต้องอาศัยการฝึก การปฏิบัติ มีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากคนพิการสู่คนพิการ จากผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้เฉพาะด้านในการจัดเวทีเสวนา แลกเปลี่ยนความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อใช้ทักษะการสื่อสารด้านการสร้างแรงบันดาลใจในภาวะวิกฤติของคนพิการให้ข้ามผ่านความพิการได้สำเร็จ

ตอนที่ 2 อภิปรายผล

โดยผู้วิจัยจะแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1. การอภิปรายผลจากการศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของ
คนพิการ
2. การอภิปรายผลจากการศึกษาเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของ
คนพิการ
3. การอภิปรายผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ
ตนเองของคนพิการ
4. การอภิปรายผลจากการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรง
บันดาลใจตนเองของคนพิการ
5. การอภิปรายผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ
ตนเองของคนพิการ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล สรุปดังนี้

1. การอภิปรายผลจากการศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของ
คนพิการ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ การศึกษาค้นคว้าพบว่า การสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความเข้าใจและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีของมนุษย์ที่ช่วยให้คนพิการปรับตัวเป็นไปได้อย่างง่าย จากการแบ่งปัน แลกเปลี่ยน การแสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ การใช้ทักษะการสื่อสารจากการคิด การฟัง พูด อ่าน เขียน และสัมผัสที่มีเหตุผลสร้างสรรค์ เป็นไปตามความรู้สึกรักของตนเอง รูปแบบการสื่อสารแต่ละแบบจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้สึกรักนึกคิดของตนเองไปยังบุคคลอื่น ผู้ความพร้อมในการพัฒนาตนเองในการก้าวผ่านความพิการสอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิด เบอร์โล (Berlo 1960) ที่ได้เสนอรายละเอียดย่อยของความสำคัญของการสื่อสารและประสิทธิภาพที่ดีของการสื่อสารว่า การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการสื่อสาร 6 ด้านคือ แหล่งสาร ผู้เข้ารหัส สาร ช่องทางการสื่อสารหรือช่องทางสื่อ ผู้ถอดรหัสและผู้รับสาร คนพิการได้ใช้การสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการคิด ฟัง พูด อ่าน เขียน สัมผัส สามารถเอาชีวิตรอดและ

ข้ามผ่านความพิการ 4 ขั้นตอนคือ การเผชิญปัญหา การยอมรับความพิการ การปรับตัว และการใช้ชีวิตตามปกติ

2. การอภิปรายผลการจากศึกษาเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

เนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ การศึกษาครั้งนี้พบว่า การสื่อสารประเด็นเนื้อหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ การดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เป็นเหตุให้คนพิการต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของตนเอง หากไม่ยอมรับปรับตัวจะมีผลทำให้การดำเนินชีวิตของคนพิการเป็นไปด้วยความยากลำบาก ผลจากการศึกษาพบว่า คนพิการใช้การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจจากเนื้อหาการสื่อสาร 3 ด้านคือ การคิดเชิงบวก การข้ามผ่านอุปสรรคและการสร้างความสำเร็จตามลำดับ โดยคนพิการใช้กระบวนการคิดจากการสื่อสารภายในตนเอง

ในการค้นหาตัวตนที่แท้จริงของตนเอง และการตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในทางที่ถูกต้อง ผ่านกระบวนการคิดภายในบุคคลสู่การตัดสินใจ แสดงความรู้สึกและการแสดงพฤติกรรมออกมา และรับรู้ตนเองทั้งข้อดีและข้อบกพร่องตามความเป็นจริงอย่างสมเหตุผล ต่อการทัศนคติที่ดีและสามารถพัฒนาตนได้ตามศักยภาพ สอดคล้องกับ (Carolyn M. Del Polito, 1977) ที่กล่าวถึงการสื่อสารภายในบุคคลว่า ปัจจัยภายในบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารคือ อุดมคติ โนภาพและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยกระบวนการสื่อสารภายในบุคคลเริ่มต้นจากการรับรู้ การถอดรหัสตีความ การประเมิน การบูรณาการ การสร้างเนื้อหาและการเข้ารหัส ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลการรับรู้เข้าใจตนเองของผู้ทำการสื่อสารและประสบการณ์ของบุคคล คนพิการยอมรับสภาพความพิการตามความเป็นจริงของตนส่งผลต่อการมีความเข้มแข็งในด้านร่างกายและจิตใจ ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือและพึ่งพาตนเอง ส่วนเบอร์เกอร์และลักแมน (Berger and Luckman, 1967) ได้กล่าวถึงความรู้ของจิตสำนึก ซึ่งเกิดจากปัจจัยสองประการได้แก่ ปัจจัยภายในจิตใจและปัจจัยตามความเป็นจริง นอกจากนี้ ฟรีทซ์ ไฮเดอร์ Fritz Heider (อ้างใน Littlejohn, 2017) ได้อธิบายการหาเหตุผลเพื่ออธิบายพฤติกรรมการสื่อสารที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ การรับรู้สถานการณ์ของมนุษย์ว่าหากได้รับแรงกระตุ้น ในทางจิตวิทยาจะกำหนดความหมายของสิ่งที่รับรู้ เป็นการแสดงออกของเหตุผล ซึ่งความสำคัญต่อสิ่งที่เห็นรับรู้ ช่วยทำให้มนุษย์บูรณาการการรับรู้ และช่วยจัดระเบียบเหตุผลให้เข้าใจโลกที่ซับซ้อนเช่นเดียวกับคนพิการที่สามารถใช้เหตุผล การคิดเชิงบวก การสร้างความสำเร็จ ข้ามผ่านความพิการ 4 ขั้นตอนคือ การเผชิญปัญหา การยอมรับความพิการ การปรับตัว และการใช้ชีวิตตามปกติ และสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ

สอดคล้องกับแนวคิดของ (Thrash and Elliot, 2003) ที่กล่าวว่า แรงบันดาลใจมีแหล่งที่มาจากความเชื่อ ความคาดหวัง ความปรารถนาลึกในใจ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากความศรัทธา ความประทับใจ และความเลื่อมใสและยังสอดคล้องกับแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนเองของอัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura, 1977) ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถของตนเอง การเห็นแบบอย่างการกระทำจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งจากคำพูดหรือการได้แก่งคิดจนทำให้เกิดพลังกายพลังใจให้บุคคลก้าวผ่านอุปสรรค มีความมุ่งมั่นเพียรพยายามหรือมีเป้าหมายสู่การสร้างความสำเร็จ

3. การอภิปรายผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ บุคลิกภาพหรือลักษณะอุปนิสัยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม เนื่องจากก่อให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้สามารถจดจำและเข้าใจบุคคลแต่ละคนได้ John Digman (1990) พบว่าลักษณะนิสัยของบุคคลสามารถมองเห็นได้จากลักษณะภายนอก ได้แก่ ใบหน้ารูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกาย วิธีการพูด และลักษณะภายใน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด สติปัญญา ความถนัด อารมณ์ ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล โดยจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ทำให้แต่ละบุคคลมีอุปนิสัยที่ต่างกันออกไป ผลจากการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย เป็นบุคลิกภาพของคนพิการที่พบมากที่สุด บุคลิกภาพดังกล่าวเป็นบุคคลที่ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่น ชอบทำกิจกรรม ชอบความตื่นเต้นท้าทายและมองโลกในแง่ดี คนพิการที่มีบุคลิกแบบเปิดเผยตัวกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย จะเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงตัวเองในการยอมรับความเป็นจริงได้เร็ว สอดคล้องกับแนวคิดของเบอร์เกอร์และลักแมน (Berger and Luckman, 1967) ที่กล่าวถึงความเป็นจริงทางสังคมว่า การวิเคราะห์ความเป็นจริงทางสังคมนั้นมีพื้นฐานมาจาก ความรู้ของจิตสำนึก ซึ่งเกิดจากปัจจัยสองประการได้แก่ ปัจจัยภายในจิตใจและปัจจัยตามความเป็นจริง โดยปัจจัยของความเป็นจริงนั้นจะเป็นตัวกำหนดตัวตนที่เป็นอยู่ ส่วนความรู้ในด้านอื่นของมนุษย์ถูกกำหนดโดยสังคมจากการสังสมประสบการณ์และมีความชัดเจนขึ้นเมื่อเกิดความแตกต่างของมุมมอง เช่นเดียวกับคนพิการเมื่อพบกับความเปลี่ยนแปลงของชีวิตต้องกลายมาเป็นคนพิการจึงต้องปรับตัวเปลี่ยนแปลงความคิด ทักษะและพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลง และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการให้เหตุผลกับตนเองว่าคนพิการจะพยายามหาเหตุผลเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสร้างความสมดุลให้กับตนเอง นอกจากนี้พบว่าสอดคล้องกับงานของวิทยา วิสูตรเรืองเดช (2557)

และ Antle, B J., (2009) ที่พบว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือเยาวชนพิการได้ด้านการทำกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมอื่นๆภายนอกบ้าน การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวทำให้เยาวชนเหล่านี้อยากที่จะช่วยเหลือและพึ่งพาตนเอง

4. การอภิปรายผลจากการศึกษา ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการแบ่งออกเป็น 5 ดังนี้ 1. ปัญหาด้านผู้ส่งสาร ได้แก่ 1) ผู้ส่งสารรู้ไม่เท่าทันข้อมูลไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสาร 2) ผู้ส่งสารขาดทักษะและเทคนิคในการสื่อสาร 3) ผู้ส่งสารขาดความใกล้ชิดและความสัมพันธ์กับคนพิการ 4) ผู้ส่งสารมีจำนวนไม่เพียงพอต่องานที่ต้องรับผิดชอบ 2. ปัญหาด้านเนื้อหาสาร ได้แก่ 1) รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารไม่น่าสนใจ 2) เนื้อหาสารเข้าใจยากไม่เหมาะสมกับความรู้ของคนพิการ 3. ปัญหาด้านช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ 1) ช่องทางการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมกับคนพิการ 2) การใช้สื่อไม่เพียงพอ 3) คนพิการไม่มีเครื่องมือสื่อสาร 4. ปัญหาด้านผู้รับสาร ได้แก่ 1) ผู้รับสารขาดทักษะในการรับสาร 2) ผู้รับสารไม่ให้ความร่วมมือ 3) ผู้รับสารไม่กล้าออกสู่สังคม 5. ปัญหาด้านอื่นๆ ได้แก่ 1) การใช้บุคคลในพื้นที่เป็นผู้ช่วยสื่อสาร 2) การขอเพิ่มงบประมาณสนับสนุน 3) การหารายได้เสริม 4) การเปิดใจของครอบครัวคนพิการ ส่วนแนวทางแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้ 1. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านผู้ส่งสาร 1) ผู้ส่งสารต้องมีเวลาวางแผนและศึกษาโครงการ 2) ผู้ส่งสารควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสาร 3) ผู้ส่งสารต้องมีเทคนิคในการสื่อสาร 4) ผู้ส่งสารต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ดูแลคนพิการและผู้นำชุมชนเพื่อการดำเนินงานกับคนพิการสะดวกขึ้น 2. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านเนื้อหาสาร 1) การมีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารที่น่าสนใจ 2) มีการใช้ภาษา และการอธิบายที่เข้าใจง่าย มีความชัดเจน 3) การคัดเลือกเนื้อหาสารที่มีความสอดคล้องกับคนพิการ 3. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านช่องทางการสื่อสาร ด้วยการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับคนพิการเช่น สื่อบุคคล สื่อสังคมออนไลน์ผ่านเครือข่าย สื่อมวลชน 4. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านผู้รับสาร 1) ผู้รับสารควรให้ความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพตนเองด้วยการพึ่งพาตนเอง 2) ผู้รับสารควรเป็นผู้ให้บุคคลอื่นมิใช่เป็นเพียงแต่ผู้รับ 5. การแก้ไขปัญหาการสื่อสารด้านปัจจัยภายนอก ได้แก่ 1) การใช้บุคคลในพื้นที่เป็นผู้ช่วยสื่อสาร 2) การขอเพิ่มงบประมาณสนับสนุน 3) การหารายได้เสริม 4) การเปิดใจของครอบครัวคนพิการ จะเห็นได้ว่าปัญหาและแนว

ทางการแก้ไขการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ เป็นปัจจัยที่เกิดจากองค์ประกอบของการสื่อสารและปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือจากองค์ประกอบของการสื่อสาร ดังนั้นจะต้องเกิดจากการร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นตัวคนพิการ ครอบครัว เพื่อน เครือข่าย หน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมมือกัน ให้คนพิการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับผู้อื่น เพื่อลดปัญหาการเสี่ยงต่อการทำร้ายตนเอง การทำให้คนพิการเกิดความเชื่อมั่นพร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆอย่างมีมุ่งมั่นตั้งใจและประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง โดยการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง ผลจากการศึกษาพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2556) ที่กล่าวถึงคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเองและผู้อื่นได้นั้นมีความเกี่ยวข้องกับแรงกระตุ้น แรงพลังพิเศษจากคนและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวที่สามารถทำให้ตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางสร้างสรรค์ สามารถสร้างความรู้ใหม่ ประสบการณ์ใหม่ ทางเลือกใหม่ เพื่อทำให้ตนเองสามารถก้าวผ่านวิกฤติชีวิตและดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมายและประสบความสำเร็จ

5. การอภิปรายผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ พบว่าแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการด้านรูปแบบคือ 1) การคิดอย่างมีสติ การคิดอย่างมีสติเป็นการคิดอย่างมีกระบวนการสำคัญคือ การเกิดปัญหา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การหาแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ คนพิการที่ใช้การคิดอย่างมีสติจะเป็นผู้ที่สามารถยอมรับข้อมูลใหม่ สามารถมองปัญหาในหลายมิติ กล้ายอมรับ กล้าเปลี่ยนแปลงจากการวิเคราะห์ข้อมูลไปสู่การหาข้อสรุป และการสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ 2) การมีทักษะการสื่อสารที่ดี สำหรับทักษะการสื่อสารที่ดีด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นการแสดงถึงกลไกที่คนพิการใช้ในการสร้างและปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ คนพิการสามารถกล้าพูดในสิ่งที่ตนเองคิด โดยการแสดงทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อการควบคุมอารมณ์ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สอดคล้องกับแนวคิดของการรับรู้ความสามารถของตนเองของอัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura, 1977) ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถตนเองในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงและเป็นตัวกำหนดการแสดงออกของพฤติกรรม เนื่องจากคนพิการแต่ละคนมีการรับรู้ที่แตกต่างกันด้านประสบการณ์ที่ได้รับและด้านการประเมินค่าสิ่งที่รับรู้โดยอาศัยประสบการณ์และภูมิหลังของตนซึ่งเป็นการรับรู้ผ่านระบบประสาทสัมผัสและอวัยวะสัมผัส แนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการ

ด้านเนื้อหา คือ 1) การยอมรับความพิการ บุคคลปกติเมื่อต้องกลายมาเป็นคนพิการ จะต้องพบกับความผิดหวังและความเสียใจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกาย รวมถึงความไม่คล่องตัวของการเคลื่อนไหวที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิต หากคนพิการยอมรับและกล้าเผชิญหน้ากับความพิการด้วยการยอมรับความเป็นจริงของตนเองว่าเป็นคนพิการ พร้อมกับปรับตัวด้านร่างกายและจิตใจตามสภาพและตามความเหมาะสม ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างคนปกติ 2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากคนพิการ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ เป็นการต่อยอดแนวคิดเดิม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ และแบ่งปันประสบการณ์ที่ดี คนพิการจะมีประเด็นที่สนใจที่ใกล้เคียงกัน โดยการความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ ประสบการณ์แนวคิดที่หลากหลายจากกลุ่มบุคคล สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเพิ่มขึ้นเพื่อการตัดสินใจ หาทางแก้ไขปัญหาได้ทันที การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จะทำให้ค้นพบวิธีแก้ปัญหา การวิเคราะห์ความแตกต่าง การตั้งเป้าหมายการปรับปรุง รวบรวมและเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดีเกิดโอกาสพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง 3) การใช้ชีวิตอย่างอิสระ เป็นการคิดการทำอะไรต่างๆ ด้วยการตัดสินใจของตนเอง การมีอิสรภาพทางความคิด คือ สามารถทำในสิ่งที่ตัวเองคิด ตัวเองฝัน ได้อย่างอิสระ การได้ใช้ชีวิตอย่างมีอิสระ สามารถทำอะไรก็ได้ที่อยากทำ ไม่ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของใครและมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำเนินชีวิตโดยการตัดสินใจของตัวเอง คนพิการเอง และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจตนเองของคนพิการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสาร คือ 1) ครอบครัว สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่อยู่ใกล้ชิดกับคนพิการอย่างใกล้ชิดและมากที่สุด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในทางบวกจะทำให้คนพิการรู้สึกมั่นคงอบอุ่นและปลอดภัย เนื่องจากครอบครัวจะคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการมีกำลังใจ สามารถปรับตัวส่งผลให้สภาพร่างกายและจิตใจของคนพิการดีขึ้น การช่วยกันฟื้นฟูบำบัดคนพิการ จะเป็นการช่วยส่งเสริมให้คนพิการยอมรับและปรับตัว พร้อมทั้งสามารถดำเนินชีวิตได้เหมือนคนปกติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ดุษฎี โยเหลา (2555) ที่พบว่า แรงบันดาลใจเกิดขึ้นจากแรงส่งไปสู่เป้าหมาย จากแรงภายในตนเองและแรงรับจากผู้อื่นที่สามารถทำให้คนพิการสามารถเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ทศนคติของตนเองให้ไปถึงจุดหมายได้สำเร็จ และ 2) สภาพแวดล้อม การปรับสภาพแวดล้อมให้มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ เพื่อความสะดวกในการช่วยเหลือตนเองของคนพิการรวมถึงการลดอันตรายและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุที่มีต่อคนพิการ จะสามารถทำให้คนพิการไม่รู้สึกละแวกต่างจากคนอื่นและสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะประโยชน์ในทางวิชาการ

3.1.1 การส่งเสริมให้นำการสื่อสารมาใช้สร้างแรงบันดาลใจและการเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการและการยอมรับความพิการเพื่อลดอัตราการเสี่ยงการทำร้ายตนเอง

3.2 ข้อเสนอแนะประโยชน์ในด้านสังคม

3.2.1 การให้โอกาสคนพิการได้มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเท่าเทียมเป็นการสร้างโอกาสให้คนพิการและสร้างความเข้าใจในความต้องการของผู้ที่มีข้อจำกัดได้อย่างแท้จริง

3.2.2 ควรส่งเสริมให้คนพิการได้รับการศึกษาและพัฒนาอาชีพ โดยเฉพาะสังคมชนบท คนพิการยังขาดโอกาสทางการศึกษาและขาดความรู้ในเรื่องสุขภาวะอนามัย

3.2.3 การทำกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับคนพิการควรให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาได้ถูกทางและตรงตามความต้องการมากกว่าการช่วยคิดของนักวิชาการหรือนักวางแผนนโยบาย

3.2.4 กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ในด้านการส่งเสริมให้คนพิการเห็นคุณค่าในตนเอง การสร้างแรงบันดาลใจ การจัดสิ่งแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกสามารถใช้ได้จริง

3.3 ข้อเสนอแนะประโยชน์ต่อคนพิการ

3.3.1 คนพิการควรตระหนักในหน้าที่ของตนเพื่อเข้าใช้สิทธิและโอกาสที่สังคมได้มอบให้กับคนพิการ

3.3.2 การค้นพบความสามารถหรือความถนัดของตนเอง ส่งผลต่อการสร้างงานและการประกอบอาชีพในการเสริมสร้างรายได้และอาชีพ

3.3.3 สถาบันครอบครัว คนใกล้ชิดและเพื่อน ควรส่งเสริมให้คนพิการเข้าสู่สังคม เพื่อให้คนพิการแสดงศักยภาพในตนเอง สามารถทำกิจกรรมและช่วยทำประโยชน์ให้แก่สังคม

3.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.4.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในชนบทและในเมืองที่มีบริบทแตกต่างกัน พร้อมเปรียบเทียบองค์ความรู้ที่ได้จากแต่ละพื้นที่ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทสังคมแต่ละแบบ

3.4.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารภายในตนเองเพื่อการสร้างแรงบันดาลใจของ
คนพิการ

3.4.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารครอบครัวเพื่อการสร้างแรงบันดาลใจของ
คนพิการ

